

HET *NIEUWE* LANDLEVEN

DE MODERNE 'BOERIN' COMBINEERT
PRADA MET DUBARRY LAARZEN!

In (bijna) niets is het moderne landleven te vergelijken met het geploeter van de boerinnen van weleer. Was vroeger de moestuin het domein van de vrouw des huizes en hield zij zich op grote schaal bezig met het maken van kaas en boter, tegenwoordig regeert de vrouw over het landgoed en is het maken van jam en chutney verheven tot synoniem voor het goede (land)leven. In Talkies Magazine een drietal portretten van vrouwen die er bewust voor kozen de stad te verlaten om vervolgens een landleven op niveau te gaan leiden. Welkom in de wereld van de AGA cookers, Jack Russells, labradors, paarden, de jacht, waxjassen, Dubarry laarzen, taarten bakken en een tikkeltje Prada.

Tekst: Mariëtte van de Rest, foto's: Hendrik Jan van Beek

De tijd dat de associatie met landleven er één was van boerinnen in blauwe overalls, ploeterend in de kaasmakerij, druk in de weer met de pasgeboren kalfjes en lammetjes, en voor dag en dauw uit de veren, is definitief voorbij. Natúúrlijk, die boerinnen zijn er nog steeds, maar inmiddels is er een ander type 'boerin' opgestaan. Een boerin die dit predikaat alleen nog maar verdient omdat ze op het platteland, in een bovengemiddeld groot (land)huis woont en de krenten uit de toenmalige boerenpap heeft verheven tot een ware lifestyle.

Landleven op hoog niveau

De wereld van de moderne vrouw op het platteland, bijvoorbeeld, de wonder-schone Betuwe (maar ook in Twente, 't Gooi en op de Veluwe vind je ze in groten getale) is big business. Want zij heeft zo haar eigen 'musthaves', die stereotype zijn voor het, meestal geheel vrijwillig, gekozen buitenleven op niveau.

Om er maar een paar te noemen: de vrouwen dragen (nagenoeg uitsluitend) de leren, waterdichte laarzen van Dubarry. Ze hebben één of meerdere paarden, hetzij om te berijden, maar meestal wordt het paard letterlijk voor het karretje gespannen. Het volgen van mencursussen is dus een must! De nieuwe 'boerin' jaagt, of gaat tenminste mee als drijver, al dan niet met de (meestal)

aanwezige labrador. Haar ándere hond (de Jack Russell terriër) hoort bij het mannen en gaat mee op de kar (of liever gezegd, koets). De honden hoeven niet te worden uitgelaten, deze lopen vrij over het land... De lange waxjas met dito hoed is het favoriete kledingstuk tijdens de winterdag en eenmaal thuis in de (enorme) leefkeuken worden er volop (appel) taarten gebakken en stews gestoofd in de daarvoor bestemde AGA Cooker. Speciaal voor dit fornuis worden (wederom) cursussen georganiseerd met de strekking: eenmaal een AGA, nooit meer wat anders!

Een broodbakmachine ontbreekt overigens ook niet in de keuken van de landlevensvrouw, want de geur van versgebakken brood hoort nu eenmaal bij het totaalbeeld. Evenals het maken van eigen sappen, want de boomgaard staat immers vol met allerhande fruitbomen. Vandaar ook het maken van eigen jams en chutneys. De thee met appeltaart en het diner worden, uiteraard, geserveerd in het Emma Bridgewater servies. Duur maar prachtig. De kokette kippen op het erf completeren het geheel en de Betuwse zon laat de vrouwen nóg meer stralen. ➔

AD

NATHALIE BARONES VAN VERSCHUER – DES TOMBE (40), DE OERMOEDER VAN HET NIEUWE BUITENLEVEN

Ooit stond ze zuchtend in de file tussen Amsterdam en 't Gooi en werkte ze bij een bedrijf, gespecialiseerd in de productie van kleding voor speciale projecten. Maar eenmaal getrouwd met Frans baron Van Verschuer werd de Heerlijkheid Mariënwaerd (spreek uit de Mariënweerd) in het West-Betuws Beesd haar thuis en sindsdien is ze de steun en toeverlaat van haar echtgenoot, die de missie 'Het In Stand Houden Van Het Landgoed Van Mijn Voorvaderen' als levenstaak ziet. Hij runde de melkveehouderij, de akkerbouw en de fruitteelt. Zij zag dat de in Engeland al ingezette trend van het buiten- en landleven op niveau ook in Nederland wel eens een grote vlucht zou kunnen nemen. Samen namen zij het initiatief tot het organiseren van een echte landgoedfair. Dat werd een eclatant succes. De fair op Mariënwaerd wordt al jarenlang door landlevenminnende mensen vanuit het hele land bezocht en is uitgegroeid tot een begrip op het gebied van deze, betrekkelijk nieuwe lifestyle.

'Naast de fair hebben wij een aantal andere vaste pijlers op het grote terrein (maar liefst 900 hectare) van Mariënwaerd, die allemaal in relatie staan tot wat wij willen uitstralen,' vertelt Nathalie op een zonnige morgen in april. 'De producten die wij maken met biologische ingrediënten van het landgoed verkopen wij in onze landgoedwinkel. Je vindt er jams en chutneys, quiches en walnoten-taarten (die trouwens door mijn schoonmoeder worden gemaakt). Maar ook biologisch vlees van onze Schotse Angus koeien, biologische aardappels, ijs en kaas, veel verschillende soorten kaas.' Naast alle 'food' artikelen biedt de landgoedwinkel ook een keur aan non-food, zoals, hoe kan het anders, het Emma Bridgewater servies. De visie van Nathalie en haar man is om zoveel mogelijk eigen ingrediënten te verwerken in de producten die allemaal op het landgoed worden gemaakt. De opbrengst komt ten goede aan de instandhouding van de Heerlijkheid met al zijn wild, vogels en wonderschone natuur.

De fulltime oermoeder van het nieuwe landleven voert thans de directie, samen met Frans over alles wat Mariënwaerd te bieden heeft. Ze woont met man en drie kinderen ook op de Heerlijkheid, in de zogenaamde Biersteeg. Schoonouders Otto en Catharine baron en barones Van Verschuer bewonen het 'grote huis' en schoonzus Lotje is verantwoordelijk voor de superromantische Bed & Breakfast-boerderij op het landgoed, die de wonderlijk naam 'De Neust' draagt.

Verder wordt het authentieke Koetshuis vaak verhuurd als trouwlocatie, de trouwambtenaar wordt er gemakshalve bijgeleverd, en vinden er allerhande kookworkshops plaats in de Refter. 'De Paarden Heerlijkheid' is onze nieuwste aanwinst,' vertelt Nathalie. 'Hier bestaat de mogelijkheid tot het stallen van je paard, of een route (met een gehuurd paard, al dan niet met huifkar) te rijden over het landgoed. We hebben een prachtige paddock en voor de liefhebbers is het mogelijk om bij ons je koetsiersbewijs te halen.' Trots meldt ze dat op 3 september 2008 de wereldkampioenschappen Vierspanrijden zullen plaatsvinden op háár Mariënwaerd.

En voor wie het landleven op niveau (nog) geen optie is, kan er altijd terecht voor een heerlijke pannenkoek of (eigen gemaakt) broodje in de drukbezochte Stapelbakker, hét pannenkoekenhuis van de Betuwe en verre omgeving.

De Heerlijkheid Mariënwaerd is een landgoed in de West-Betuwe, gelegen aan de oevers van het prachtige riviertje De Linge tussen de dorpen Tricht en Beesd, in de gemeente Geldermalsen. Mariënwaerd wordt ook wel het openluchtmuseum van het rivierengebied genoemd. Eens per jaar vindt er de wereldberoemde Landgoedfair plaats. Dit jaar zal dat zijn van 15 t/m 19 augustus.

Een hele dag heerlijk genieten van al het goede van het land is meer dan de moeite waard. U ervaart alle facetten van het rijke buitenleven tijdens de 13^e Landgoedfair.

Het thema 'Lekker Landelijk' staat garant voor een keur aan landelijke producten, verrassende en enerverende demonstraties met o.a. honden, Belgische trekpaarden, roofvogels en vierspannen met koetsiers. Maar ook: kookdemonstraties van de landgoedkok, mooie en stijlvolle kleding en accessoires, rondleidingen door Huize Mariënwaerd en bijbehorende (moes)tuinen.

Landgoed de Heerlijkheid in Mariënwaerd is een unieke locatie in particulier beheer met een karakteristieke ambiance; 900 hectare met prachtige landhuizen, lanen, waterpartijen en een moestuin.

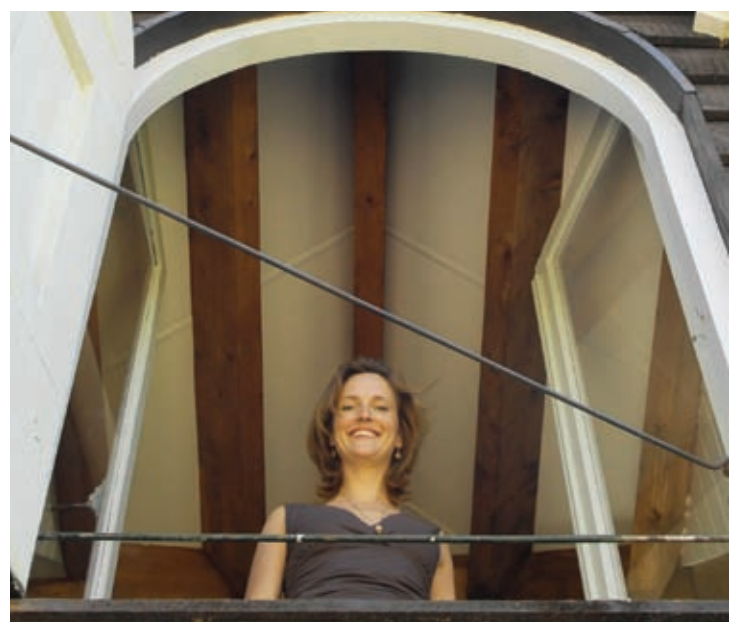
Voor informatie: www.marienwaerd.nl

AD

CATHARINE VAN EVERDINGEN – CHORUS (36) DEELT HET GENOT VAN HET BETUWSE BUITENLEVEN MET DRUKKE, STADSE VROUWEN

Geboren in Amsterdam en daarna 'overal en nergens' gewoond, is Catharine van Everdingen drie jaar geleden neergestreken op het landgoed De Noordenhoek in Deil (al sinds 1668 eigendom van de familie van Everdingen). De Noordenhoek ligt op steenworp afstand, maar wel met De Linge als natuurlijke scheiding, van Mariënwaardt. Catharine is zelfstandig advocaat, gespecialiseerd in commerciële contracten, advies en procedures, moeder van 3 kinderen en echtgenote van Diederik van Everdingen. Landschapsarchitect Diederik is geboren op De Noordenhoek (100 hectare, waarvan 40 hectare in pacht) en heeft grote plannen met het landgoed. Zo wil hij het (niet meer bestaande) kasteel Palmesteijn opnieuw bouwen en wordt er op dit moment druk ge- en verbouwd aan de hooiberg (dit moet binnenkort zijn kantoor worden), aan het vakantiehuisje aan de Linge en in het naast het woonhuis gelegen Koetshuis. Ondanks dat Catharine heeft geprobeerd in de stad haar rust te vinden, is ze dolblij dat ze nu met volle teugen kan genieten van het buitenleven in de Betuwe. →

Catharine is géén vrouw die alleen maar taarten bakt ('hoewel, met het bakken van een taart ontdek je je vrouwzijn opnieuw,' vindt ze), jaagt of haar dagen vult met het mennen van paarden. Ze werkt weer als advocaat na een korte periode van moederen ('met de nodige oppashulp, dat wel'). Maar de advocatuur ziet ze ook als een mogelijkheid tot het genereren van liquide middelen voor het verwezenlijken van haar ultieme droom.

'Het opzetten van een oplaadpunt voor drukke vrouwen, zowel innerlijk als uiterlijk,' vertelt zij. 'Wij hebben hier op het landgoed legio mogelijkheden om dit gestalte te geven. Er is een beeldschone huisje aan de rivier, dat wij

verhuren als vakantiewoning, en wij hebben een schitterend Koetshuis dat nu precies de juiste sfeer uitstraalt om vrouwen die 'helemaal op' zijn eens lekker te verwennen. Ik denk dan aan workshops en trainingen op het gebied van zelfontplooiing (het beste uit jezelf halen), maar ook aan wellness (wat is er heerlijker dan elke dag een voetmassage?) en creativiteit. Wij zijn hier zo dicht bij de natuur, we zitten er middenin. Dat willen we heel graag delen met anderen en hen wijzen op deze overweldigende schoonheid. We hoeven het hier alleen maar wat op te leuken.'

Het wonen en werken op landgoed De Noordenhoek is Catharine en Diederik niet komen aanwaaien. 'Natuurlijk het landgoed was er al, maar wij hebben gekozen om het beste, meest mogelijke uit ons zelf te halen, onze eigen deadlines te bepalen. We werken niet alleen uit ons hoofd, maar veel meer uit ons hart. Elke dag maken we opnieuw een keuze, we proberen de problemen niet als probleem te zien maar als uitdaging. Daar kom je best ver mee, dat blijkt!'

Catharine ervaart haar 'nieuwe' leven vooral als heel bruisend. 'Ik doe wel mee aan de 'verplichte nummers' zoals de jacht, maar alleen op een praktische manier. Het leven hier is goed, veel beter dan in de stad. Kom maar eens meegenieten!'

Voor informatie over het landgoed, het vakantiehuisje, landelijk vergaderen of de ontstress-mogelijkheden op De Noordenhoek: www.noordenhoek.nl

*WE WERKEN NIET ALLEEN UIT
ONS HOOFD, MAAR VEEL MEER
UIT ONS HART*

ANNELIES VAN DER BURG (48) VAN WITTE JAS NAAR JAGERSPAK

Vijf paarden (waarvan er ten tijde van het interview twee een veulen moesten krijgen), twee labradors, één Jack Russell, kippen, tamme fazanten, schapen van de burens, reeën in het wild en een meerkoet op z'n nest. De levende have van Annelies van der Burg! En verder: een schitterend landhuis, een leefkeuken mét de AGA cooker (ja, hier is ie dan...), een separate wildkeuken waar het geschoten wild wordt verwerkt tot diepvriesklare pakketten, de McCormick tractor, de Dubarry laarzen én het Prada pakje. Annelies is een échte! Alles wat 'oermoeder' Nathalie van Verschuer ons had meegegeven als lessen in landleven, zien we in De Knijff (zo heet het huis van Annelies en haar man Klaas) in de praktijk.

Annelies leeft het moderne landleven met de nodige egards. 'Maar wel een stoer wijf,' riep de fotograaf terwijl hij haar en de donkerbruine labrador in volledig jachttenue achtervolgde in de grienden. 'Mijn hond Dopie weet al als ik mijn groene broek en laarzen aantrek wat er gaat gebeuren,' vertelt ze. 'Hij is helemaal verzot op de jacht en is bloedfanatiek, net als z'n vrouwtje.' Annelies is lang geleden begonnen als 'drijver' maar inmiddels heeft ze haar jachtbrevet en 'schiet' ze herten en klein wild in binnen- en buitenland. Altijd met Dopie en meestal met Klaas, nooit met kinderen Marieke en Wouter. Het buitenleven aan de oever van (alweer) De Linge is eigenlijk een fulltime baan voor Annelies. 'Altijd bezig met de honden, de kippen, de paarden, het onderhouden van het land en koken met de AGA. Er gaan soms dagen voorbij dat ik het pad niet af ga.' Toch werkt ze nog twee dagdelen als mondhygië-niste in de tandartspraktijk in Heukelum van haar echtgenoot. Het is Klaas die

'verantwoordelijk' is voor de keuze om vanuit Den Haag neer te strijken in de Betuwe. 'We kregen de gelegenheid een praktijk te beginnen in Gorinchem of in Den Haag. Dat was niet moeilijk. Ik ben mijn hele leven al een buitenkind geweest. Ik kom uit een gezin van drie dochters en ik was de zoon die mijn vader nooit heeft gekregen. Via twee andere, kleinere huizen, zijn we uiteindelijk (door bemoeienis van een vriend) terechtgekomen aan de Lingedijk, door de passie van mijn dochter Marieke waren we eigenlijk al helemaal bezig met paarden, dus het moest ervan komen. Huis gebouwd, land bewerkt, stallen aangelegd. Tja, dan zit je hier, heb je het eindelijk voor elkaar. Maar het →

AD

*IK VAL 'S AVONDS ALS
EEN BOER IN SLAAP, ZO
MOE BEN IK DAN*

nadeel van zoveel moois blijft dat je nooit rust kan vinden, er móet altijd nog van alles. Nu dwing ik mijzelf om af en toe onder de veranda, mijn favoriete plekje, te gaan zitten met een kop koffie en de krant, om vervolgens daarna weer snel aan de slag te gaan. Stallen uitmesten, grasmaaien, noem maar op. Ik val 's avonds als een boer in slaap, zo moe ben ik dan.'

Omdat de schrijfster dezes niet ver weg woont van De Knijff en er op weg naar de drukke verkeersader A2 nog wel eens langs rijdt, is het duidelijk dat de merries Klaproos en Sirola inmiddels de trotse moeders zijn van twee prachtveulens. Ze huppelen tevreden in de wei, wachtend tot ze net als (half) broertje Velazquez Craig C worden goedgekeurd als dekhengst en zelf (onbewust tegenwoordig...) weer nieuwe nazaten voortbrengen. Zo gaat dat in de Betuwe. Het land waar het leven goed is... ■

